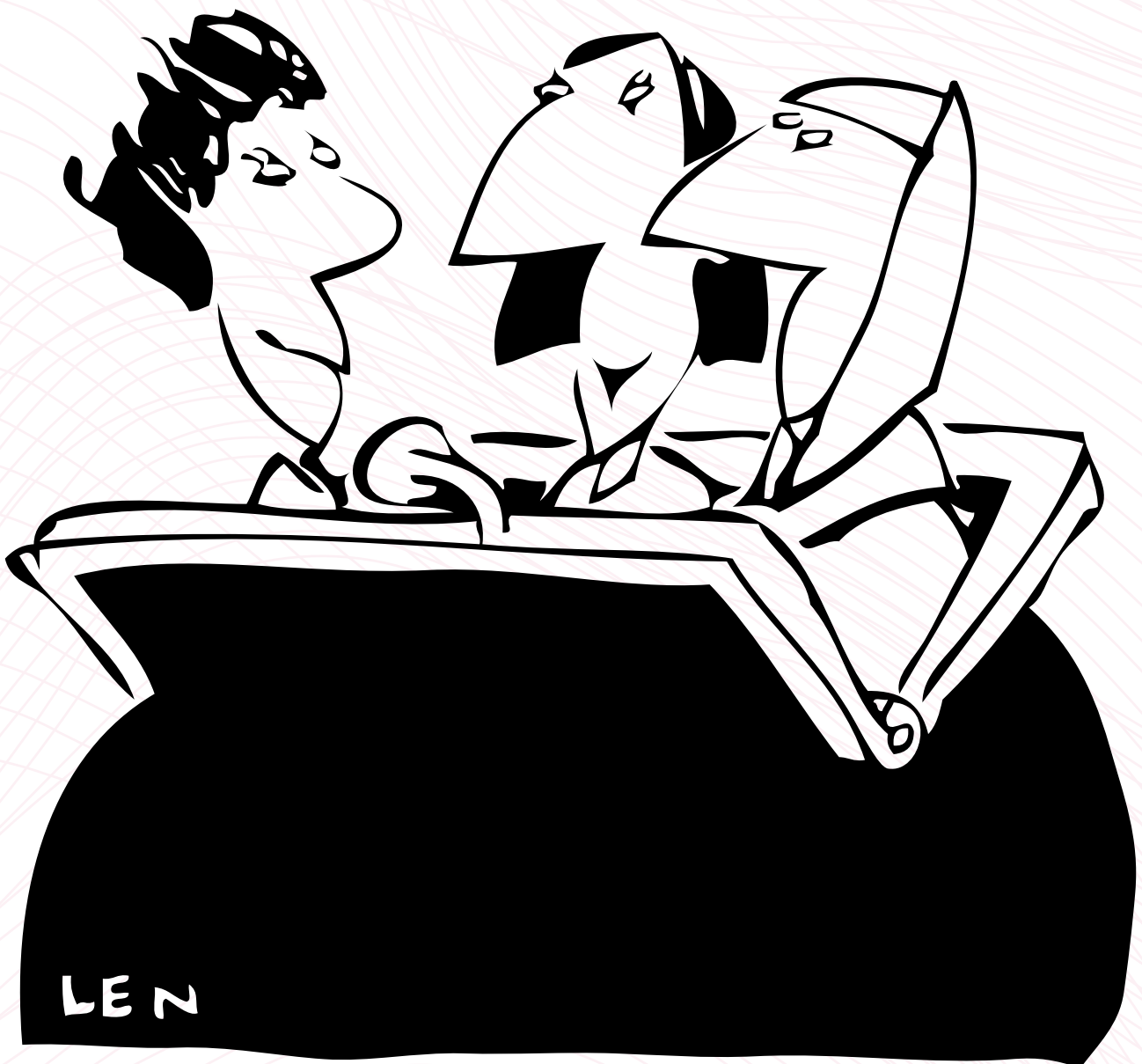

DONADARIA NIEUWSBRIEF 25

ARM IN ROTTERDAM

MET:

- HOE HELPT DONA DARIA OUDERS BIJ FINANCIËLE OPVOEDING?
- ARMOEDE EN RELIGIE: PASTOOR PAUL BERGMANS EN GEVEN VANUIT ISLAMITISCH PERSPECTIEF
- ZEEFJES OP HET AFVOERPUTJE: FONDS BIJZONDERE NODEN EN ROSA
- DONA DARIA WORDT HET STEDELIJK KENNISCENTRUM EMANCIPATIE

JIJ EN IK GAAN OP ALLE LOKETJES TIMMEREN

Bestaat er armoede in onze welvarende stad Rotterdam? Ja, ik schaam mij om het te zeggen, maar ja het bestaat en het zal de komende tijd eerder meer dan minder worden. Door allerlei oorzaken raken mensen in de schulden. Gaan we bij de pakken neerzitten? Ik dacht het niet! Mensen zijn veel vindingrijker en veerkrachtiger dan wij zomaar

vermoeden. Ik denk aan mijn eigen moeder die met mijn vaders kleine loon rond wist te komen. Hoezo een dubbel-tje twee keer rondraaien? Die moeder van mij maakte er drie keer van. Groot is mijn respect voor haar optimisme en kracht. Was ik vroeger weleens jaloers op een vriendin met een nieuwe jas, tegenwoordig zijn de verleidingen wel erg groot. 'Pak me' zeggen de reclames en natuurlijk wil je mee doen. Dat maakt het leven van een ouder knap ingewikkeld. Schaamte is een slechte raadgever. Zonder zelfrespect geen kracht en creativiteit. In onze groepen benadrukken wij dat de schuld niet bij de ouder ligt die het beste met het gezin voor heeft. De omstandigheden kunnen je behoorlijk parten spelen, dit kan ons allemaal overkomen. 'Dus hup aan de slag en houd het hoofd fier rechtop', wens ik iedereen toe. Beste collega's, wij hebben elkaar hard nodig. Om alles uit de kast te trekken om te voorkomen dat kinderen zonder eten op school komen of moeders met de hand de was moeten doen. Gelukkig zijn er veel collega's die van wanten weten en die hun hart en verstand in dienst stellen van die gezinnen of alleenstaande ouderen die een arm om hun schouder goed kunnen gebruiken.

In 2000 bestond de Werkgroep Allochtone Vrouwen tegen Verarming. Daarin bundelden we onze krachten en bedachten we met elkaar creatieve oplossingen die met een minimum aan middelen te realiseren waren. Dat elan hebben we nog steeds nodig. In iets andere samenstelling maar met dezelfde intentie.

Het komt op onze vindingrijkheid aan en van elkaar kunnen leren wat werkt. Aan welk loketje ga jij kloppen?
Gerda Nijssen

Dona Daria wordt Kenniscentrum Emancipatie

(zie achterzijde van deze nieuwsbrief)

THERESE STEUR, KARTREKKER ROSA:

'EEN VERKEERDE AANVRAAG KAN TOT HOGE SCHULDEN LEIDEN'

Therese Steur: 'Ik geloof echt in oplossingen'

Zesentwintigduizend huishoudens in Rotterdam en twintigduizend personen in deelgemeente Feijenoord moeten rondkomen van 120 procent van het sociaal minimum, een bijstandsuitkering of een klein beetje meer. Die cijfers liegen er niet om. Armoede is er in havenstad Rotterdam altijd geweest, vertelt Therese Steur van de Rotterdamse Sociale Alliantie, RoSA. 'Maar de situatie wordt grimmiger. De sociale dienst is strenger: heb je een partner met inkomen dan krijg je geen uitkering meer, willen uitzendbureaus je niet inschrijven – bijvoorbeeld omdat je Nederlands niet goed genoeg is – en kun je daardoor niet solliciteren dan wordt je uitkering gekort. Zelfs de voedsel-, kleding- en speelgoedbanken worden strenger: zonder de juiste papieren mag je er geen gebruik van maken.'

Het kost Therese moeite positief te blijven. Het project 'Een stip aan de horizon', vorig jaar gestart om initiatieven om armoede te bestrijden in kaart te brengen, ligt daarom even stil. 'We zijn heel erg geschrokken van de bezuinigingsmaatregelen van het kabinet.' RoSA is druk doende om de gevolgen van alle maatregelen in kaart te brengen. Het resultaat wordt tijdens de nieuwjaarsborrel van het gemeentebestuur aangeboden aan wethouder Florijn van Werk, Inkomen en Zorg, in de vorm van een 'omgekeerd brugboekje'. Die naam is een verwijzing naar nog een voorziening die minder toegankelijk wordt: het BRUG-boekje, het overzicht van producten en diensten waar mensen met een minimum inkomen

Rotterdam heeft altijd armoede gekend, weet Terese Steur, maar de situatie wordt grimmiger. Zij helpt mensen in nood waar zij kan en brengt vanuit de Rotterdamse Sociale Alliantie (RoSA) de gevolgen van armoede onder aandacht van de politiek.

bijzondere bijstand voor kunnen krijgen, verschijnt alleen nog digitaal. 'Wat heb je daaraan als je geen computer hebt?'

Het 'omgekeerde brugboekje' is één van de manieren waarop RoSa de gevolgen van armoede onder de aandacht brengt van de politiek. Therese en haar collega's doen dat ook via lobby en manifestaties zoals tijdens de Werelddag tegen Armoede op 17 oktober. Hoewel RoSA geen hulpverleningsinstelling is, helpt Therese op eigen initiatief mensen die zij tegenkomt en in de put zitten. Wie dat ook wil doen, raadt zij aan om zich heel goed te verdiepen in de regelgeving en in de sociale kaart – al is het maar omdat een verkeerde aanvraag tot hoge boetes en schulden kan leiden. Het zoeken begint met een telefoontje of bezoekje aan de dichtstbijzijnde Vraagwijzer. (zie: <http://www.rotterdam.nl/vraagwijzer>)

Therese zit niet bij de pakken neer. 'Ik geloof echt in oplossingen.' 'Een stip op de horizon wordt binnenkort nieuw leven ingeblazen. Een mooi initiatief binnen dat project vindt zij bijvoorbeeld de bloemen- en kruidentuin van wijkverpleegkundige Sandra de Vries in Alexanderpolder. Die nodigt mensen met een smalle beurs uit de buurt uit om bij haar bloemen te plukken, voor thuis op tafel of om mee te nemen naar een verjaardag. 'Zo'n project helpt mensen het leven leuk te maken, ook al hebben ze geen geld.'
Anke Welten

INGRID VAN OOST EN JOSJE DIJKSTRA VAN HET FONDS BIJZONDERE NODEN: 'WIJ ZIJN HET ZEEFJE OP HET AFVOERPUTJE'

4

Waar Dona Daria niet kan helpen, verwijzen wij graag door naar partners met specifieke mogelijkheden en expertise. Het Fonds Bijzondere Noden is daar één van. Directeur Gerda Nijssen bezocht twee sterke, betrokken vrouwen die daar werken.

Het Fonds Bijzondere Noden richt zich op het lenigen van acute financiële nood, vertellen Ingrid van Oost en Josje Dijkstra, die daar beide als adviseur en toetswerkzaam zijn. Als voorzieningen geen soelaas bieden kunnen we met een bedrag mensen helpen. 'Wij behandelen aanvragen van hulpverleners, dus niet de hulpbehoevende zelf. Niet voor het invullen van papieren maar voor heel praktische zaken. Een kind heeft een bril nodig, een gebit is gebroken, achterstand van een ziektekostenverzekering, aan dat soort zaken moet je denken', vertelt Ingrid.

Door de privatisering van allerhande voorzieningen komen mensen eerder in de problemen. Zij vergeten dat ze naast de Enecorekening apart moeten betalen voor water en voor de transportkosten van energie. Tandartsen helpen je tegenwoordig niet meer als je niet goed verzekerd bent. 'Met onze financiële bijdragen zijn wij als het ware het zeefje op het afvoerputje,' legt Josje uit.

Het Fonds Bijzondere Noden is in 2007 opgericht door de gemeente Rotterdam en Rotterdamse fondsen. De gemeente stortte toen een bedrag en een aantal Rotterdamse fondsen voedt sindsdien jaarlijks de kas. De gemeente betaalt indirect het personeel.

'Wij krijgen nu zo'n duizend aanvragen per jaar,' vertelt Josje. 'Onze naamsbekendheid zou beter kunnen. We gaan de komende tijd naar scholen om ons fonds bekend te maken bij schoolmaatschappelijk werkers. Zij horen van leerkrachten

bijvoorbeeld over ouders die niet naar een opticien durven omdat ze de bril voor hun kind niet kunnen betalen. Die ouders willen wij graag helpen.

We krijgen ook veel aanvragen van alleenstaande moeders. Veel jonge moeders studeren nog en moeten rondkomen van studiefinanciering. Dat valt niet mee. We maken ons zorgen over het verdwijnen van de pil en het spiraalje uit de basisverzekering. Zo komen er alleen maar meer tienermoeders. Zij hebben vaak met grote schulden te kampen. Een schuld van € 30.000 is geen uitzondering.

Ingrid en Josje raden aan te stoppen met privatiseren. Ingrid: 'Jongeren boven de 18 jaar worden tegenwoordig benaderd door energiemaatschappijen, die een Feijenoord-shirt aanbieden als ze zich bij hun maatschappij aansluiten. Daar zijn hun moeders niet blij mee. En hoe vind je je weg tussen al die ziektekostenverzekeringen? De verplichte eigen bijdrage zal veel mensen in de problemen brengen. Als je die niet in een keer kunt betalen, kun je niet naar het ziekenhuis. Ook mobiele telefoons zijn een grote bron van schulden.

Ingrid en Josje proberen vaak te bemiddelen, bijvoorbeeld bij de sociale dienst. Ze kennen daar goed de weg, doordat ze daar jaren gewerkt hebben. Nu zijn ze blij met hun werk bij het fonds. 'Het doet goed om mensen te kunnen helpen!' Ik dank de sympathieke dames voor hun bijdrage.

Info: www.fbnr.nl
Gerda Nijssen

Armoede en tienermoeders

'SCHULDEN, DAT IS TOCH NORMAAL?'

Bijna alle tienermoeders die een beroep doen op steun door Steady hebben hoge schulden. Volgen zij eenmaal een traject voor schuldhulpverlening, dan kampen zij met armoede. Nadia Pereira van Steady vertelt.

'Laatst ging ik met een moeder mee om haar aan te melden voor schuldhulpverlening bij de Gemeentelijke Kredietbank (GBK)', vertelt Nadia Pereira, medewerker bij de Vraagbaak voor jonge moeders van inloophuis Steady. Toen zij zei dat ze vijfduizend euro schuld had was de man die intake deed verbaasd. 'Oooh', zei hij, 'dat valt wel mee. Met een beetje inzet ben je daar zo vanaf.' Vijfduizend euro schuld is dus relatief weinig. 'Nu moet je vooral niet meer schulden maken omdat je er toch zo vanaf komt hè', heb ik tegen die meid gezegd. Die kans loop je natuurlijk, als iemand zo reageert.

Bijna alle meiden van de zestig die zich dit jaar tot oktober bij Steady aanmelden hebben schulden', vertelt Nadia. 'Dat kan oplopen tot dertigduizend euro. Die schulden bestaan uit de kosten van telefoonabonnementen, de zorgverzekering, studieschulden en soms onterecht toegekende kinderopvangtoeslag, huur- of zorgtoeslag. Meiden met een laag iq zijn bovendien soms ingepalmd door jongens, voor wie ze op hun eigen naam een creditcard of een telefoonabonnement hebben aangevraagd.

We maken met de moeders altijd een overzicht van hun schulden. Vaak hebben ze al lang de post niet meer opengemaakt. Als alles op orde is melden we de moeder bijna altijd aan bij de GBK. We helpen haar herinneren aan alle stukken die ze daar moet laten zien en gaan met haar mee ter ondersteuning.'

De schulden en de armoede die daar het gevolg (en soms oorzaak) van is hebben als gevolg vaak dat de moeders moeten stoppen met hun opleiding, vervolgt Nadia. En dat ze met hun kinderen van weinig leefgeld moeten rondkomen, vergt veel van ze. Van schaamte, zoals veel andere groepen die met armoede kampen voelen, is bij tienermoeders volgens Nadia geen sprake. 'Als ik daarnaar vraag zeggen ze: 'Waar heb je het over, schulden hebben is toch normaal in Nederland?'

Steady kijkt met de meiden waar ze hun geld aan besteed hebben en geeft tips: ga niet naar Albert Heijn maar naar de Aldi of de Lidl, let op aanbiedingen, ga niet overal met de bus of tram naartoe maar ga fietsen, ga naar de voedsel- en kledingbank en ga voortaan pre-paid bellen.

Steady is onderdeel van stichting Arosa. In het inloophuis organiseert Steady bijeenkomsten waar jonge moeders elkaar kunnen ontmoeten. Verder kunnen moeders er binnenlopen voor gratis spullen en antwoord op vragen. Tot 1 januari 2012, als het inloophuis wegens beëindiging van de subsidie moet sluiten. Steady gaat voorlopig op beperkte schaal door met ambulante hulp.

Anke Welten

Armoede en ouders

'JE KUNT KINDEREN BEST MEEGEVEN DAT NIET ALLES MOGELIJK IS'

Bij Dona Daria ontmoeten we helaas veel mensen die moeite hebben om rond te komen. Projectmanager Saadia Daouairi vertelt wat zij tegenkomt en wat wij kunnen doen om armoedeproblematiek te bestrijden.

'Veel 'gewone' gezinnen waar wij mee te maken hebben komen nauwelijks rond', vertelt Saadia Daouairi. 'Bij alleenstaande moeders is de situatie het ergst. Vaak zijn zij in hun eentje verantwoordelijk voor de opvoeding, met alleen een uitkering. De kinderen krijgen geen fruit mee naar school, kunnen niet naar sportactiviteiten, niet naar de tandarts en niet op vakantie.'

Ook werkende ouders hebben vaak moeite om de eindjes aan elkaar te knopen. 'Kinderen opvoeden in de huidige maatschappij kan veel geld kosten', ziet Saadia. 'Er is een ontzettende hype wat betreft telefoons, games en andere luxe spullen. De druk van de straatcultuur op jongeren en het gezin is enorm. Als het ene kind een smartphone krijgt dan wil de ander dat ook. Ouders zijn bang dat hun kind gaat stelen of bij een loverboy terecht komt om aan een smartphone te komen. Dus schaffen ze die zelf maar aan, of ze het nu kunnen betalen of niet.'

Saadia: 'Ouders lenen geld om hun kinderen tevreden te stellen. Of om zelf mee te doen. Als iedereen in de omgeving een flatscreen-tv heeft, dan past een gewone tv niet meer in de woonkamer, ook niet als die het nog prima doet. Zo ontstaan enorme schulden. 'Eerst in de familie, dat voelt vertrouwd. Maar later ook bij banken. Uiteindelijk raken mensen door armoede in een isolement. Ze nodigen elkaar niet

zomaar uit voor een kopje koffie, want dat kost geld. Zo worden contacten minder. In het ergste geval leidt dat tot een sociaal isolement.'

Saadia vindt het opmerkelijk dat weinig mensen weten waar zij met schuld- en armoedeproblemen terecht kunnen. 'De wegen zijn blijkbaar onduidelijk. Moeders (en vaders) kunnen in ieder geval hulp vragen bij Dona Daria.

'Wij leren ouders om prioriteiten te stellen. Wanneer aan het einde van de maand het geld binnenkomt, denk dan niet alleen aan de korte termijn maar aan alles wat je die maand met het geld moet doen. We leren hen ook om grenzen te stellen aan de uitgaven voor en door hun kinderen. Je kunt kinderen best meegeven dat niet alles mogelijk en nodig is. Als je in de supermarkt een actie ziet zoals drie zakken chips voor de prijs van twee, dan moet je daar niet intrappen. Heb je maar één zak nodig, waarom zou je er dan drie kopen?' Angela Dambruck, sociaal-cultureel werker bij Dona Daria en moeder kent de verleidingen van dichtbij. Haar dochter zit het liefst de hele dag aan de telefoon. Ze heeft een praktische oplossing bedacht die zij natuurlijk meegeeft aan de ouders in haar groepen: 'Als mijn dochter voor meer belt dan de limiet, dan krijgt ze die maand geen zakgeld. Eén keer is het zo ver gekomen, daarna nooit meer.....'

Loubna El-Khattabi

5

GIFTEN ONDER MOSLIMS

ONZICHTBAAR MAAR STERK AANWEZIG

In toenemende mate kloppen mensen aan bij moskeeën, islamitische verenigingen en bij individuele moslims voor hulp. Dat ligt niet alleen aan de economische recessie. Steun vanuit geijkte steunpunten neemt af.

Het geven van geestelijke en materiële hulp is onlosmakelijk verbonden met de islam. De vrijwillige aalmoezen, sadaqa en de verplichte 'armenbelasting', zakaat maken onderdeel uit van de verplichting die moslims hebben ten opzichte van hun medemens in nood. Sadaqa is een vorm van aalmoezen, die breder is dan alleen financiële hulp. Een glimlach, het weghalen van gevaarlijke elementen van de weg en het overdragen van kennis zijn allen vormen van sadaqa. De norm is dat je mensen in nood helpt.

'Wat je ziet is dat er regelmatig door individuen in moskeeën of stichtingen hulp wordt geboden aan mensen in nood', signaleert Ibrahim Spalburg, directeur van Stichting Platform Islamitische Organisaties Rotterdam (SPIOR). 'Dit loopt uit-een van financiële ondersteuning, tot het aanbieden van hulp of zorg in de breedste zin van het woord. Ook hulpbehoevende moslims uit het buitenland, met name Frankrijk en Spanje, weten de weg te vinden naar moskeeën in Nederland voor hulp.'

In statistieken zijn deze giften onder moslims bijna niet terug te vinden. Het geven gebeurt veelal spontaan, met uitzondering van de zakaat, en niet vanuit een (vrijwilligers)structuur zoals binnen de christelijke traditie. Er zijn veel islamitische

fondsen die geld inzamelen, maar deze giften zijn bedoeld voor hulpbehoeftigen buiten Nederland. Nederland kent geen islamitisch fonds voor hulpbehoeftigen in eigen land.

SPIOR en Ihsan, Islamitisch Instituut voor maatschappelijk activeringswerk, hebben de eerste stappen gezet om te verkennen bij moskeeën en islamitische stichtingen of er in de deelgemeente Feijenoord een zakaatfonds opgericht kan worden.

Deelgemeente Feijenoord kent wijken die behoren tot de armste van Rotterdam. De ambitie is om dat zakaatfonds onder te brengen bij het Fonds Bijzondere Noden. Zo wordt het zakaatfonds beschikbaar voor alle behoeftigen, ongeacht hun religieuze achtergrond. De verwachting is dat het aantal hulpbehoeftigen onder Rotterdammers alleen maar toe zal nemen. Een fonds kan financiële hulp bieden en maakt de giften van moslims zichtbaarder.

Aisha de Jong is beleids- en wetenschappelijk medewerker bij Dona Daria. Eerder deed zij afstudeeronderzoek naar de motivatie van islamitische migranten om vrijwilligerswerk te doen bij religieuze zelforganisaties, is zij bestuurslid vrijwilliger bij Dar al-Arqam, een organisatie voor Moslimsvrouwen en nam zij deel aan het VU-programma Bouwen aan sociale cohesie, over de maatschappelijke rol van moskeeën in Amsterdam Slotervaart.

WIE ZIJN HET MEEST KWETSBAAR?

Sommige mensen lopen meer, andere minder risico om in armoede te moeten leven. Therese Steur van RoSA zet de meest kwetsbare groepen op een rijtje:

- Ouderen, met name allochtone ouderen
- Chronisch zieken
- Alleenstaande ouders
- Analfabeten
- Vluchtelingen
- Vrouwen: zij zijn voor hun inkomen nog vaak afhankelijk van hun partner.
- Bij een echtscheiding trekken zij aan het kortste eind.

PAUL BERGMANS VAN HET OUDE WIJKEN PASTORAAT NOORD:

'LATEN WE NOOIT VERGETEN DAT MENSEN MENSEN ZIJN'

Aan het Zwaanshals zit de locatie waar het Oude Wijken pastoraat Noord een ontmoetingsruimte en kantoorruimte beheert. Gerda Nijssen spreekt er met Paul Bergmans over armoede en hoe het pastoraat daarbij betrokken is.

Hoe schat je de ontwikkelingen in, Paul?

'Ik ben bang dat het aantal mensen dat aan de armoedegrens leeft, stijgt. Zij die vroeger net uitkwamen met hun inkomen, dreigen nu door die grens heen te zakken. Er hoeft maar iets mis te gaan, bijvoorbeeld dat de wasmachine het begeeft en mensen raken voor langere tijd in de schulden. Een schuld van vijftig euro loopt op tot driehonderd euro als gevolg van incassokosten. De lasten stijgen en de reserves raken op. Mensen bezuinigen dan op kleding of eten. De drempel om om hulp te vragen is hoog. Mensen schamen zich voor hun situatie. Het tast hun menselijke waardigheid aan, dat vind ik het meest schrijnende.

Vanuit het Pastoraat doen we wat we kunnen om de nood te helpen lenigen. Zo help ik de voedselbank in het Hildegardshuis. Iedere week delen we veertig pakketten uit. Zorgelijk is dat de aanvoer van producten minder wordt. Gelukkig komt er wel af en toe een aardige middenstander langs met extra spullen. Of een kerkt uit het Westland helpt. Verder organiseren we iedere zomer een kamp voor kinderen die anders niet op vakantie kunnen. Per jaar zijn dat circa zestig kinderen uit het Oude Noorden en Crooswijk. Alleen als dat kan betalen ouders een bescheiden eigen bijdrage. Zo niet, dan lossen we dat op. Ieder jaar gebeurt het dat er jongens of meisjes met een klein plastic tasje op de bus wachten, te weinig om een week mee door te komen. Dan kopen we onderweg een extra setje ondergoed enzo. Deze kinderen komen veelal uit eenoudergezinnen, met moeders die na een echtscheiding in financiële problemen zijn gekomen. Ze zijn in gemeenschap van goederen getrouwd en krijgen de schulden van hun exen op hun nek. Jaren zitten ze in de schuldsanering en moeten ze van een wekelijks leefgeld rond zien te komen. Bewonderingswaardig dat dat vaak nog lukt ook. Maar er gaat nogal eens wat mis. Dan wordt het leefgeld niet op vrijdag maar later gestort en komen ze het weekend niet door. 'Een computerfout', zegt de sociale dienst dan. Gelukkig kennen die vrouwen meestal wel een vriendin die een of twee briefjes wil lenen. Maar ze zitten ook wel eens weekend op brood met suiker.' Het pastoraat ondersteunt gezinnen ook met tweedehands goederen en kleding. Inboedels van bijvoorbeeld mensen die overleden zijn, worden opgeslagen. In twee winkelruimtes kunnen minima tegen een kleine vergoeding spullen meenemen.

Hoe zie je de toekomst?

'De plannen van de overheid zien er niet best uit. Huren gaan omhoog en de huurtoeslag omlaag. De gemeentelijke heffingen stijgen. De zorgtoeslag is bevroren en zorgpremies gaan omhoog, evenals de eigen bijdrage. De witgoedregeling is veranderd in een lening waarvoor rente betaald moet worden.

En wat te denken van de maatregel dat je eerst een maand werk moet zoeken voor je een uitkering ontvangt? Dan begin je al met een achterstand. Wij beheren een klein fonds waaruit wij acute nood kunnen lenigen. Dat fonds wordt gevoed door bijvoorbeeld 'De dankdag voor het gewas'. Op die dag wordt door de kerk een collecte gehouden.'

Heb je aanbevelingen?

'Laten we nooit vergeten dat mensen mensen zijn; laat hen in hun waarde. De omstandigheden hebben veroorzaakt dat ze financieel in de problemen komen, daar kunnen ze vaak zelf weinig aan doen. Heb daar begrip voor! Ik zie wel wat in het principe om iets voor je uitkering te doen in de vorm van vrijwilligerswerk. Als het maar om klussen gaat die bij de persoon passen. Voorkom de uitstroom van jongeren uit de sociale werkplaatsen. Wat moet een moeder met een zoon die niks anders te doen heeft dan op de bank zitten? Dat is voor allebei rampzalig. Ik zie ook dat vrouwen elkaar op de been houden. Dat ze het vaak nog heel goed redden en elkaar alle kansjes op goedkopere spullen doorgeven. "Daar verderop zit een goedkope dierenarts voor je zieke poes." Veel tips en trucs wisselen de mensen onderling uit.'

Paul gaat binnen afzienbare tijd met pensioen. Dat is jammer want dan mist het Oude Noorden een betrokken man met het hart op een hele goede plaats.

Gerda Nijssen

DONA DARIA, KENNISCENTRUM EMANCIPATIE

Dona Daria is het stedelijk centrum voor emancipatie en zet zich in om mannen, vrouwen en jongeren te ondersteunen in hun emancipatieproces door middel van een aanbod van activiteiten voor professionals en burgers. We ontmoeten in ons dagelijkse werk vele Rotterdammers in een kwetsbare positie, die te maken hebben met armoede. Het net of niet rond kunnen komen aan het einde van de maand, de vragen van kinderen, het weerstaan van sociale druk en het maken van eigen verantwoorde keuzes zijn allemaal voorbeelden van vraagstukken waar deze Rotterdammers tegen aan lopen.

We hebben een breed aanbod aan activiteiten en nemen deel aan tal van netwerken om de problemen van de kwetsbare groepen op de agenda te zetten en een aanbod te ontwikkelen dat bijdraagt aan het verbeteren van hun positie.

Cursus Budgettering
Cursus Omgaan met pubers met aandacht voor grenzen stellen
Financiële opvoeding voor ouders
Project Aan de slag met je talenten! waarin vrouwen in een traject worden getraind en begeleid naar vrijwilligerswerk, opleiding en werk

Voor meer informatie over onze activiteiten, of als u een specifieke vraag heeft of een aanbod op maat wilt, neemt u dan contact op met ons via info@donadaria.nl, 010 - 465 92 96 of kijk op www.donadaria.nl.

Tevredenheidsonderzoek

We willen graag weten wat u als lezer vindt van onze nieuwsbrief. Op www.donadaria.nl/tevredeheidsonderzoek vindt u een vragenlijst, die slechts 5 minuten van uw tijd in beslag neemt om in te vullen. Voor ons is uw mening van groot belang om een product te ontwikkelen dat u in uw werk kan gebruiken.

8

In november kwam het grote bericht. Dona Daria wordt Kenniscentrum Emancipatie. Bestuur en medewerkers zijn trots op de erkenning voor hun werk. Wij gaan onze expertise verder ontwikkelen en delen met alle partners in de komende jaren. We vierden het met een prachtige taart.

DONADARIA
Centrum voor Vrouwen en Emancipatie

Gerard Scholtenstraat 129
3035 SJ Rotterdam
telefoon 010 - 465 92 96
fax 010 - 465 87 37
www.donadaria.nl
info@donadaria.nl

Uitgave van:
Dona Daria, Centrum voor
Vrouwen en Emancipatie

December, 2011

Redactie:
Aisha de Jong
Gerda Nijssen
Anke Welten Journalistieke
Producties (eindredactie)

Aan dit nummer hebben meegewerkt:
Paul Bermans, Josje Dijkstra, Saadia Doouairi,
Loubna El-Khattabi, Ingrid van Oost, Nadia
Pereira, Ibrahim Spalburg, Therese Steur

Deze nieuwsbrief wordt mogelijk gemaakt door
Gemeente Rotterdam.

Gemeente Rotterdam
Jeugd, Onderwijs en Samenleving